

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2019 r. — European Union Copper Task/Komisja**(Sprawa T-153/19)**

(2019/C 155/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Union Copper Task Force (Essex, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: I. Moreno-Tapia Rivas i C. Vila Gisbert, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1981 ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim odnawia ono zatwierdzenie związków miedzi jako substancji kwalifikujących się do zastąpienia w oparciu o niezgodną z prawem podstawę prawną;
- rozszerzenie skutków stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/408 ⁽²⁾ w zakresie, w jakim rozporządzenie to wykonuje art. 80 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 oraz włącza związki miedzi do wykazu substancji czynnych kwalifikujących się do zastąpienia;
- uznanie, że rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1981 narusza zasadę proporcjonalności;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na tym, że rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1981 odnawia zatwierdzenie związków miedzi jako substancji kwalifikujących się do zastąpienia w oparciu o niezgodną z prawem podstawę prawną. W szczególności:
 - Artykuł 24 i pkt 4 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 ⁽³⁾ naruszają prawo Unii, ponieważ:
 - (i) dowody naukowe wskazują na to, że „kryteria PBT”, a w szczególności kryterium trwałości, nie są właściwe dla miedzi;
 - (ii) zastosowanie kryteriów PBT do substancji nieorganicznych nie jest spójne z innymi aktami prawnymi, które zostały wdrożone w dziedzinie regulowanych substancji chemicznych;
 - (iii) w odniesieniu do substancji kwalifikujących się do zastąpienia zastosowanie kryteriów PBT do związków miedzi wykracza poza to, co niezbędne do osiągnięcia celów, którym służy rozporządzenie (WE) nr 1107/2009. Ponadto w rozporządzeniu tym błędnie zinterpretowano zasadę ostrożności.

2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/408 w odniesieniu do uznania związków miedzi za substancje kwalifikujące się do zastąpienia.
3. Zarzut trzeci, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczący okoliczności, że rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1981 narusza zasadę proporcjonalności.

-
- (¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1981 z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnych związku miedzi, jako substancji kwalifikujących się do zastąpienia, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 (Dz.U. 2018, L 317, s. 16).
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/408 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wykonania art. 80 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin oraz w sprawie ustalenia wykazu substancji kwalifikujących się do zastąpienia (Dz.U. 2015, L 67, s. 18).
- (³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. 2009, L 309, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2019 r. — ZU/ESDZ

(Sprawa T-154/19)

(2019/C 155/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZU (przedstawiciel: adwokat C. Bernard-Glanz)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego ESDZ z dnia 30 listopada 2018 r. oddalającej zażalenie strony skarżącej z dnia 27 lipca 2018 r. w zakresie, w jakim w sposób dorozumiany oddalono w nim zestawienie wydatków z dnia 26 lutego 2018 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący naruszenia obowiązujących przepisów regulaminu pracowniczego (w szczególności art. 12a, 56 i 71) oraz naruszenia art. 31 ust. 1 i 2, art. 41 ust. 1 i art. 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, naruszenia zasady „rozsądnego terminu”, zasady dobrej administracji i zasady należytego zarządzania finansami (marnotrawstwo zasobów UE), nadużycia władzy i ukrywania dowodów, naruszenia przepisów dotyczących zwrotu kosztów podróży, naruszenia zasady proporcjonalności, oczywistego błędu w ocenie, naruszenia obowiązku staranności oraz pominięcia informacji *prima facie* wskazanych w zażaleniu złożonym przez stronę skarżącą na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego.
